

normalitzem el català

Sovint se senten frases com aquestes:

Vendre els carmelos a granel.
Corria a fi de que no fes tard.
Al fi i al cap no en treuràs res d'això.
Aquest sombrero et va al pelo.
Comprava al per major i al per menor.
Se n'anà a la banca rota.
Fas les coses a tontes i a loques.
L'aigua de la font sortia a xorro.
Sempre li agrada armar follon.
Ves amb cuidado de que no caiguis!

Vegem ara les correccions que cal fer:

Vendre els caramels a la menuda, al detall.
Corria a fi que no fes tard.
Al cap i a la fi, o al capdavant...
Aquest barret (capell) et va de primera.
Comprava a l'engròs i al detall.
Va fer fallida, o anà a mal borràs.
Fas les coses sense solta ni volta.
L'aigua de la font sortia a raig.
Sempre li agrada moure brega, enrenou.
Ves amb compte que no caiguis!

Observator

HOSTAL DEL GIREVOL ** BETR

Font Vella, 5-Telf. 868058

Sant Hilari Sacalm (Girona)

LA VILA DE LES CENT FONTS

parlem bé

R. de SACALM

Mal dit

Bueno
Fer bulto
Burricada
Busson
Cabalgata
Calderilla
Caldo
Calentar
Camarer
Camilla
Campeó

Ben dit

Bé
Fer embalum
Burrada, rucada
Bústia
Cavalcada
Xavalla
Brou
Escalfar
Cambrer
Llitera
Campió

Candau
Canyeria
Capiguer
Capritxo
Carmelo
Carinyo
Casilla
Catxarro
Cego
Cenicer
Centro
Cigarro
Cigarrillo

Cadenat
Canonada
Caber, cabre
Caprici, caprit
Caramel, llamí
Afecte, estimac
Caseta, casella
Estri, atuell
Cec, orb
Cendrer
Centre
Cigar
Cigarret

La seva sèrie "Homenots" fou, en el seu moment, un redescobriments de molts personatges dels anys 30 que, d'una o altra manera, conformaren la vida política literària i artística d'aquells anys curulls d'esperances i, alhora, precursors del gran desastre del 36-39.

Josep Pla va estar vinculat des dels seus inicis a la "Lliga Regionalista de Catalunya" i al seu líder, Francesc Cambó, del qual es suposava va tenir un cert mecenatge.

En acabar la guerra civil, va escriure molts articles a favor del règim franquista en castellà, naturalment, i a diverses revistes entre elles "Destino".

Aquesta actitud, li va valer un cert prestigi entre les jerarquies franquistes i, això, li va permetre, a l'any 1956, ser el primer escriptor que va poder escriure en català, simultàniament amb els seus articles en castellà.

Viatger infatigable, va recórrer mig món i va escriure les seves impressions de periodista

d'ull sagaç i penetrant.

Les seves obres més conegudes són "Russia" (1925), "Francesc Cambó" (1928), "25 anys de política catalana" (1931), "Guia de la Costa Brava" (1941), "Rusi y su tiempo" (1942), "Un señor de Barcelona" (1945), aquestes en castellà.

A partir del 1956 es publicaren "Week-End" a Nova York i la resta de la seva obra, molt d'ella inèdita.

Sembla, emperò, que moltes de les seves obres publicades en castellà, foren traduccions del català.